EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.3.2017
COM(2017) 134 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Den europæiske interoperabilitetsramme - strategi for gennemførelse

{SWD(2017) 112 final}
{SWD(2017) 113 final}

1 INDLEDNING

Et af Kommissionens ti prioritetsområder, som Kommissionens formand Jean-Claude Juncker har fastlagt[1], er at fjerne barriererne for et digitalt indre marked i Europa. Den offentlige sektor, som tegner sig for over en fjerdedel af den samlede beskæftigelse og bidrager med ca. en femtedel af EU's BNP via offentlige indkøb, spiller en central rolle i det digitale indre marked som både myndighed, tjenesteudbyder og arbejdsgiver.

Medlemsstaterne er i gang med at digitalisere den offentlige forvaltning for at spare tid og omkostninger, øge gennemsigtigheden og forbedre både datakvaliteten og ydelsen af offentlige tjenester. Digitale offentlige tjenester er dog endnu ikke en realitet i EU, som det fremgår af indekset for den digitale økonomi og det digitale samfund for e-forvaltning (Digital Economy and Society Index for eGovernment) for 2016[2]. Hvad angår grænseoverskridende tjenester i EU, er udfordringerne endnu større, fordi der stadig findes barrierer for adgangen til grænseoverskridende tjenester.[3]

Der er stadig et stort potentiale for yderligere forbedring af offentlige tjenester via integration og automatisering fra start til slut, så pålidelige informationskilder kan udnyttes bedre og offentlige data kan offentliggøres åbent, mens det samtidig sikres, at borgeres og virksomheders oplysninger behandles i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne for at øge tilliden og fortroligheden. Nationale offentlige tjenester bør være forbundet og nå ud over landegrænserne og sammenkobles med tilsvarende tjenester på EU-plan, så de bidrager til det digitale indre marked. Det kræver samordning på alle niveauer i udarbejdelsen af lovgivning, de offentlige forvaltningers tilrettelæggelse af deres forretningsprocesser, forvaltningen af oplysninger og udviklingen af IT-systemer til gennemførelse af offentlige tjenester. I modsat fald øges den eksisterende digitale opsplitning, og det ville bringe udbuddet af forbundne offentlige tjenester på tværs af EU i fare.

Interoperabilitet spiller en afgørende rolle for at gøre den digitale omstilling mulig. Den giver forvaltningsenheder mulighed for at udveksle brugbare oplysninger indbyrdes og med borgere og virksomheder elektronisk på en måde, der forstås af alle parter. Interoperabilitet vedrører alle de lag, der påvirker ydelsen af offentlige tjenester i EU, herunder:

- retlige forhold, f.eks. ved at sikre, at lovgivningen ikke indebærer uberettigede barrierer for videreanvendelse af data inden for forskellige politikområder
- organisatoriske aspekter, f.eks. ved at kræve formelle aftaler vedrørende de betingelser, der gælder for relationer på tværs af organisationer

[1] En ny start for Europa: Min dagsorden for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring, Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission, åbningstale til Europa-Parlamentets plenarforsamling, Strasbourg, 15.7.2014.

[2] Scoren for e-forvaltning er 55,4 %, som dækker over et betydeligt spænd mellem medlemsstaterne med henholdsvis den højeste og den laveste score.

[3] Som anført i resultattavlen for det indre marked for 2014 med hensyn til kvikskrankerne.

- dataforhold/semantiske forhold, f.eks. ved at sikre brug af fælles beskrivelser af udvekslede data
- tekniske udfordringer, f.eks. ved at etablere de informationssystemer, der er nødvendige for en uafbrudt strøm af bits og bytes.

Kommissionen konstaterede allerede i 1999, at der var behov for interoperabilitet mellem offentlige forvaltninger[4] og har siden da støttet programmer med sigte på udvikling, fremme og brug af interoperabilitetsløsninger i EU. Kommissionen vedtog i 2010 meddelelsen[5] "Interoperabilitet som forudsætning for europæiske offentlige tjenester", der indeholdt et bilag om en europæisk interoperabilitetsstrategi[6] (EIS) og den europæiske interoperabilitetsramme[7] (EIF). Den europæiske interoperabilitetsramme er siden blevet brugt som reference i hele EU samt uden for EU og har dannet grundlag for de fleste nationale interoperabilitetsrammer (NIF'er) og -strategier. Det har været en succes, så nu er det tid til at ajourføre og udbygge den nuværende europæiske interoperabilitetsramme med nye eller reviderede interoperabilitetskrav, der stammer fra EU's politikker og programmer samt offentlige forvaltninger, idet den teknologiske udvikling og teknologiske tendenser samtidig tages med i betragtning.

I den sammenhæng bemærkes det, at interoperabilitet i meddelelsen om en strategi for et digitalt indre marked i EU[8] af 6. maj 2015 anerkendes som en forudsætning for "*effektive forbindelser på tværs af grænserne, mellem samfund og mellem offentlige tjenester og myndigheder"*, og at der i meddelelsen opfordres til ajourføring og udbygning af den eksisterende europæiske interoperabilitetsramme.

2 STATUS FOR INTEROPERABILITET OG DEN FREMTIDIGE KURS

ISA-programmet om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (2010-2015)[9] og dets efterfølger, ISA²-programmet (2016-2020)[10], er de vigtigste instrumenter til gennemførelse af den aktuelle europæiske interoperabilitetsstrategi ogen europæiske interoperabilitetsramme. Gennemførelsen har omfattet en række forskellige

[4] I 1999 lancerede Kommissionen et initiativ udelukkende om interoperabilitet: Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1719/1999/EF af 12.7.1999 om en række retningslinjer, herunder fastlæggelse af projekter af fælles interesse, for transeuropæiske net til elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA).
[5] KOM(2010) 744 endelig, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Interoperabilitet som forudsætning for europæiske offentlige tjenester, Bruxelles, 16.12.2010.
[6] KOM(2010) 744 endelig, bilag 1.
[7] KOM(2010) 744 endelig, bilag 2.
[8] COM(2015) 192 final, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En strategi for et digitalt indre marked i EU, Bruxelles, 6.5.2015.
[9] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16 september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA).
[10] Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240 af 25. november 2015 om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor.

aktioner med sigte på at forbedre det digitale samarbejde mellem offentlige forvaltninger i Europa.

Ifølge observationscentret for nationale interoperabilitetsrammer (National Interoperability Framework Observatory, NIFO), som Kommissionen har oprettet som led i gennemførelsen af ISA-programmet for at måle fremdrift og overvåge status for interoperabilitet i EU, var de nationale interoperabilitetsrammer i 2014 i gennemsnit 72 % samordnet med den europæiske interoperabilitetsramme[11]. Gennemførelsen af nationale interoperabilitetsrammer i konkrete nationale projekter lå imidlertid på 45 % i 2015, og det viser, at der stadig er vanskeligheder forbundet med den praktiske gennemførelse af de nuværende anbefalinger.

De offentlige forvaltninger har brug for mere konkret vejledning i, hvordan de kan forbedre styringen af deres interoperabilitetsaktiviteter, etablere relationer på tværs af organisationer, strømline støtteprocesserne for digitale tjenester fra start til slut og sikre, at eksisterende og ny lovgivning ikke er til hinder for interoperabilitetsindsatsen. Vejledningen er i form af et ajourført sæt anbefalinger om interoperabilitet som led i den europæiske interoperabilitetsramme, som anført i bilag 2 til denne meddelelse.

Anbefalingerne bør hjælpe de offentlige forvaltninger med at:

- forbedre den nationale styring af interoperabilitetsaktiviteterne
- anvende fælles driftsmodeller til at udvikle bedre digitale offentlige tjenester og inkludere det, som borgere og virksomheder i andre EU-medlemsstater har behov for
- forvalte de data, de ejer, i fælles semantiske og syntaktiske formater for at gøre det nemmere at offentliggøre dataene på portaler samt at aggregere, dele og genanvende dem.

De ajourførte anbefalinger om interoperabilitet vil efterhånden tage højde for EU-politikker som det reviderede direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer,[12] Inspire-direktivet[13] og eIDAS-forordningen[14].

Nye EU-initiativer, f.eks. det europæiske cloud-initiativ[15], EU-handlingsplanen for e-forvaltning 2016-2020[16] og kommende initiativer som den fælles digitale portal[17] behandles

[11] State of Play of Interoperability in Europe – Report 2014.
[12] Direktiv 2003/98/EF som ændret ved direktiv 2013/37/EU.
[13] Direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire).
[14] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF.
[15] COM/2016/178 final, Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Det europæiske cloudinitiativ – Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa.

også således, at de ajourførte anbefalinger om interoperabilitet bidrager til deres gennemførelse.

Behovet for at revidere den europæiske interoperabilitetsramme blev bekræftet ved høring[18] af alle de berørte interessenter, nemlig medlemsstaternes offentlige forvaltninger, borgere, virksomheder og andre interessenter som f.eks. EU-institutioner og -organer.

3 BEHOVET FOR EN NY EUROPÆISK INTEROPERABILITETSRAMME

I denne meddelelse præsenterer Kommissionen den nye europæiske interoperabilitetsramme og strategien for dens gennemførelse med henblik på at imødegå de konstaterede udfordringer på interoperabilitetsområdet.

Den nye europæiske interoperabilitetsramme lægger mere vægt på den praktiske anvendelse af interoperabilitetsprincipper og -modeller og tager højde for de gryende politikrelaterede og teknologiske behov. Antallet af anbefalinger er steget fra 25 til 47. Anbefalingerne er gjort mere konkrete for at fremme gennemførelsen. Der er øget fokus på åbenhed og informationsstyring, dataportabilitet, styring af interoperabilitet samt integreret ydelse af tjenester[19].

Udgangspunktet for gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme er følgende vision: "Offentlige forvaltninger leverer centrale interoperable digitale offentlige tjenester med brugeren i centrum til virksomheder og borgere på nationalt plan og EU-plan og støtter herved den frie bevægelighed af varer, personer, tjenesteydelser og data i hele EU". Visionen er i vidt omfang tiltrådt[20] af de hørte repræsentanter for medlemsstaterne i ISA- og ISA²-komiteer, offentlige forvaltninger og andre interessenter.

Denne meddelelse ledsages af en handlingsplan for interoperabilitet (bilag 1) med fem strategiske fokusområder. Den bygger på de prioritetsområder for interoperabilitet, der bør understøtte gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme i perioden 2016-2020.

Handlingsplanen for interoperabilitet bør danne udgangspunkt for gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme. Desuden forventes medlemsstaterne at supplere aktioner på EU-plan (som er identificeret i handlingsplanen for interoperabilitet) med nationale

[16] COM/2016/179 final – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – EU-handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020 – Fremskyndelse af forvaltningernes digitale omstilling.

[17] Et initiativ vedrørende det digitale indre marked som led i e-forvaltningsforanstaltningerne.

[18] Det fremgår af SWD(2017)113, der er knyttet til den sammenfattende rapport om høringsaktiviteterne, at medlemsstaterne og EU-institutionerne nævnte behovet for en ny europæisk interoperabilitetsramme for at i) tage højde for nye teknologiske tendenser (73 %), ii) yde praktisk og mere målrettet vejledning til gennemførelse af interoperabilitetskravene (73 %) og iii) sikre overensstemmelse med EU's strategier, navnlig strategien om det digitale indre marked (65 %).

[19] I SWD(2017)112 om "Revision of the European Interoperability Framework – Analysis", uddybes stigningen i antallet af anbefalinger samt den ekstra værdi, ajourføringerne tilfører.

[20] Det fremgår af SWD(2017)113 om den sammenfattende rapport om høringsaktiviteterne, at 87 % af respondenterne var enige i denne vision.

aktioner og derved sikre sammenhæng, som er afgørende for en vellykket gennemførelse af interoperabilitet i den offentlige sektor i EU. Handlingsplanen for interoperabilitet behandler forhold vedrørende identifikation af solide mekanismer til styring af interoperabilitet på nationalt plan og på tværs af landegrænser, samarbejde mellem organisationer, inddragelse af interessenter samt oplysning om fordelene ved interoperabilitet. Den omfatter endvidere udvikling, forbedring og fremme af centrale interoperabilitetsfaktorer og støtteinstrumenter og tager samtidig højde for slutbrugernes behov og prioriteringer.

4 FOKUSOMRÅDER

4.1 Sikre styring, samordning og udveksling af interoperabilitetsinitiativer

Til brug for gennemførelsen af forvaltningers interoperabilitet kræves styrings- og koordineringsorganer samt procedurer for planlægning, gennemførelse og anvendelse af interoperabilitetsløsninger både på nationalt plan og på tværs af EU.

I den sammenhæng har Kommissionens og medlemsstaternes centrale rolle to aspekter:

i. at styre, koordinere og udveksle alle interoperabilitetsinitiativer[21] på nationalt plan og EU-plan for at sikre, at de offentlige forvaltninger følger principperne og anbefalingerne i den europæiske interoperabilitetsramme[22]

ii. at fremme bedre samarbejde på tværs af alle niveauer i den offentlige forvaltning i EU og nedbryde de resterende organisatoriske og digitale siloer.

Kommissionen og medlemsstaterne bør gennemføre den europæiske interoperabilitetsramme. Kommissionen overvåger gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme via ISA²-programmet[23].

ISA²-programmet vil spille en central rolle i at udvikle, etablere, modne, drive, videreanvende, forbedre og fremme interoperabilitetsløsninger, som øger samarbejdet mellem offentlige forvaltninger. Kommissionen sikrer med støtte fra ISA²-programmet passende styring af interoperabilitet, klassificerer og fremmer interoperabilitetsløsninger samt koordinerer de forskellige interoperabilitetsinitiativer i EU.[24]

4.2 Udvikle organisatoriske interoperabilitetsløsninger

Interoperable offentlige tjenester bør være til fordel for virksomheder og borgere med udgangspunkt i bedre integration af forretningsprocesser og udveksling af oplysninger mellem offentlige forvaltninger i EU.

[21] Interoperabilitetsinitiativer bør forstås som aktioner og løsninger (dvs. rammer, tjenester og værktøjer), som bidrager til forbedring af samspillet mellem europæiske offentlige forvaltninger på alle niveauer, herunder udveksling af oplysninger og viden på tværs af organisationer. Disse initiativer bør dække alle niveauer af interoperabilitet: det retlige, det organisatoriske, det semantiske og det tekniske.

[22] Ifølge proportionalitetsprincippet er EU's foranstaltninger begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå aftalte politiske mål. Det betyder, at EU vælger løsninger, som giver medlemsstaterne mest mulig frihed.

[23] Afgørelse (EU) 2015/2240 om ISA², artikel 1, stk. 2.

[24] Afgørelse (EU) 2015/2240 om ISA², artikel 1 og stk. 3.

I den sammenhæng forstås ved organisatorisk interoperabilitet at integrere eller samordne forretningsprocesser på tværs af organisationer og at formalisere forholdet mellem udbydere og brugere af europæiske offentlige tjenester.

4.3 Inddrage interessenter og oplyse om interoperabilitet

De enkelte interoperabilitetsinitiativer bør bygge på en specifik businesscase, som viser, at det kan betale sig at investere i interoperabilitet, og at brugernes behov bliver opfyldt bedre, når informationssystemer kan kommunikere indbyrdes.

I den sammenhæng bør de offentlige forvaltninger:

i. måle og formidle de vigtigste fordele, der kan opnås ved at anvende principperne og anbefalingerne i den europæiske interoperabilitetsramme

ii. fremme anvendelsen af den europæiske interoperabilitetsramme og de løsninger, der foreslås i den.

Desuden bør virksomheder og borgere som slutbrugere involveres i udformning, analyse vurdering og udvikling af europæiske offentlige tjenester. Derfor omfatter handlingsplanen for interoperabilitet en konkret aktion vedrørende inddragelse af brugerne, nemlig at indsamle virksomhedernes og borgernes (herunder borgere med handicap) synspunkter og behov i en atmosfære af medbestemmelse og samarbejde. Kommissionen og medlemsstaterne bør i videst muligt omfang tage udgangspunkt i brugernes behov ved udformning og udvikling af offentlige tjenester.

4.4 Udvikle, vedligeholde og fremme centrale interoperabilitetsfaktorer

I dag håndterer de offentlige forvaltninger store mængder data i forskellige formater med forskellige metoder til datastyring, og de har adskillige kopier liggende i mange forskellige datalagre og offentliggør ofte dataene på portaler over hele EU uden harmonisering af indhold og præsentation. Det forklarer, hvorfor de kun genbruger oplysninger om borgere og virksomheder, som de allerede har, i 48 % af tilfældene[25]. Det gør det ofte besværligt og tidskrævende at yde offentlige tjenester til borgere og virksomheder. Det kan også give anledning til tillidsproblemer i forbindelse med databeskyttelse.

Med sigte på at forbedre kvaliteten af de europæiske offentlige tjenester, der leveres digitalt til slutbrugerne, bør Kommissionen og medlemsstaterne definere, udvikle, forbedre, idriftsætte, vedligeholde og fremme et sæt centrale interoperabilitetsfremmende elementer[26] og samtidig sørge for sikker udveksling af data.

4.5 Udvikle, vedligeholde og fremme støtteinstrumenter for interoperabilitet

Medlemsstaterne har til udformning, gennemførelse og anvendelse af interoperabilitetsløsninger brug for praktiske instrumenter, dvs. værktøjer, rammer,

[25] Som omhandlet i afsnit 4.3.2 E-forvaltning i En strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015) 192 final).

[26] Som angivet i artikel 2, stk. 14, i den retlige afgørelse om ISA^2, betyder "centrale interoperabilitetsfaktorer" interoperabilitetsløsninger (f.eks. tjenester og værktøjer, standarder og specifikationer), der er nødvendige for at muliggøre en effektiv og virkningsfuld elektronisk ydelse af offentlige tjenester på tværs af forvaltninger.

retningslinjer og specifikationer, som er nødvendige for at opnå interoperabilitet på nationalt niveau og på tværs af landegrænser. Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme genanvendelse af eksisterende instrumenter og udvikle nye, især:

- den europæiske referencearkitektur for interoperabilitet samt den europæiske interoperabilitetskartografi[27]
- metoder til vurdering af EU-rettens[28] konsekvenser for IKT og til identifikation af lovgivningshuller, som hindrer interoperabiliteten[29]
- "rammen for udveksling og genanvendelse af IT-løsninger", som er udviklet inden for ISA²-programmet, for at fremme og forbedre deling, udvikling i samarbejde og genanvendelse af IT-løsninger (herunder opensource) blandt offentlige forvaltninger.

5 FINANSIELLE INSTRUMENTER

Kommissionen vil støtte, fremme og overvåge gennemførelsen af handlingsplanen for interoperabilitet samt den europæiske interoperabilitetsramme generelt, primært gennem ISA²-programmet.

Planlagte aktioner kan også helt eller delvis finansieres med andre instrumenter, f.eks.:

- Horisont 2020[30] kan støtte aktioner vedrørende innovation i den offentlige sektor[31]
- "Connecting Europe"-faciliteten[32] kan støtte udbredelsen og anvendelsen af centrale modne grænseoverskridende digitale tjenester, f.eks. elektronisk identifikation, udbud og interoperable sundhedstjenester
- de europæiske struktur- og investeringsfonde[33] kan støtte aktioner vedrørende digital vækst via udvikling af IKT-produkter og -tjenester[34] samt aktioner til styrkelse af den institutionelle kapacitet og de offentlige forvaltningers kapacitet[35]
- strukturreformstøtteprogrammet[36] kan støtte de offentlige forvaltningers gennemførelse af den nationale dimension af den europæiske interoperabilitetsramme.

[27] Afgørelse (EU) 2015/2240 om ISA², artikel 3, litra f).
[28] Afgørelse (EU) 2015/2240 om ISA², artikel 3, litra c).
[29] Afgørelse (EU) 2015/2240 om ISA², artikel 3, litra d).
[30] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006 [Den Europæiske Unions Tidende L 347/104], Bruxelles, 20.12.2013.
[31] Samfundsmæssig udfordring nr. 6 "Europa i en verden i forandring – rummelige, innovative og reflekterende samfund" i Horisont 2020.
[32] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF.
[33] http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/legislation/guidance/.
[34] Tematisk mål nr. 2, ESIF.
[35] Tematisk mål nr. 11, ESIF.
[36] http://ec.europa.eu/about/srss/index_en.htm.

Andre finansielle instrumenter kan støtte gennemførelsen af handlingsplanen for interoperabilitet eller den europæiske interoperabilitetsramme via målrettede aktioner inden for specifikke politikområder.

6 OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

Det er kun muligt at gennemføre den europæiske interoperabilitetsramme, navnlig handlingsplanen for interoperabilitet, hvis Kommissionen og medlemsstaterne har fælles ejerskab. Kommissionen bør med støtte fra ISA²-programmet styre og samordne gennemførelsen og overvågningen.

Kommissionen vil etablere en integreret ramme for overvågning og vurdering af samt rapportering om fremdriften i gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme og handlingsplanen for interoperabilitet. Disse aktiviteter vil blive gennemført som led i arbejdet i observationscentret for interoperabilitet under ISA²-programmet ved hjælp af nøgleresultatindikatorer og målbare mål.

Ved udgangen af 2019 vil Kommissionen evaluere gennemførelsen af den europæiske interoperabilitetsramme. På grundlag af evalueringsresultaterne og i overensstemmelse med principperne om bedre regulering kan Kommissionen vurdere, om de specifikke anbefalinger under den europæiske interoperabilitetsramme skal indgå i et obligatorisk instrument.

7 KONKLUSION

Der er bred enighed blandt interessenterne om, at der er behov for at ajourføre den eksisterende europæiske interoperabilitetsramme. Hvis der ikke gøres noget, vil medlemsstaterne, i deres indsats for hurtigt at imødegå de aktuelle udfordringer, måske vælge individuelle og forskellige tilgange til interoperabilitet. Det ville medføre uforenelige løsninger, som kan øge den digitale opsplitning i hele EU og hindre gennemførelsen af det digitale indre marked.

Den nye europæiske interoperabilitetsramme er udformet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og efter bred høring af alle andre relevante interessenter. En vellykket gennemførelse kræver aktiv inddragelse af alle aktører, især de offentlige forvaltninger. De planlagte aktioner sikrer, at den endelige målsætning nås for den nye europæiske interoperabilitetsramme, nemlig interoperable offentlige tjenester i EU med brugeren i centrum.